

MICALET TEATRE

La princesa Neus i la Cuca Fera

Josep Ballester

Dibuixos d'Almar

Premi de Teatre Infantil Xaro Vidal - Ciutat de Carcaixent

ACTE ÚNIC

ESCENA INICIAL

(L'escenari és fosc i buit. No s'hi veu res, solament un focus il·lumina LAURA DESIG DE XOCOLATE. Des del fons es destaca, tot avançant, la figura de LAURA. Una espècie de contacontes, una mica bruixa i una mica fada, vestida estrafolàriament.)

LAURA DESIG DE XOCOLATE. El meu nom és Laura. Bé, Laura Desig de Xocolate. Però ara no ve al cas el perquè del meu nom.

Això era i no era. Bon viatge a la cadenera.

Per a vosaltres els qui escolteu, un picotí,
i, per a mi, una quartera.

Això era un rei que només tenia una filla, tendra, blanca com la neu, la seua blancor era tal que quan bevia se li clarejava el líquid per la gola. Era polida i garrida com el sol. Però crec que aquesta no és la història o, sí que ho és? Hi havia una princesa, un joglar i un ministre... em pense que començaré de nou. *(Sobre el ciclorama es projecta un mapa antic d'aquest país tan llunyà. Tam-*

bé s'hi veu un gran llibre i un escrivà que no para de fer-hi anotacions.) Això era i no era un país llunyà. Al voltant de l'any u. Era en els temps que els gats utilitzaven encara sabates i els gosos no lladraven sinó que encara parlaven amb els éssers humans. Un país, segons semblava, feliç. Cadascú feia el que li tocava fer. Uns manaven i altres obeïen. Uns cantaven i altres escoltaven. Això sí, tots treballaven en el seu ofici o menester tot complint les seues obligacions. Tenia aquest país un llibre on s'anotaven totes les coses que passaven. També s'escrivien els somnis, els desitjos i les esperances dels habitants. Era un llibre meravellós on es guardava el tresor col·lectiu de la vida en aquell país. Sembla, tanmateix, que en aquesta terra tan tranquil·la i feliç alguna cosa havia de succeir.

(La veu de LAURA DESIG DE XOCOLATE es fon amb una música suau i al mateix temps es fa fosc sobre ella. Uns FOLLETS s'emporten el ciclorama.)

ESCENA I

LES BRUIXES I ELS FOLLETS AL BOSC

(Foscor total. A poc a poc, un focus de llum molt fluix va donant claror a l'escenari. L'escena és buida. A cada moment els elements de decoració que siguem necessaris es muntaran per part dels FOLLETS, que són els tramoistes de l'obra. Són verds i van vestits també d'aquest color. Els FOLLETS van posant els estris que formen una clariana enmig del bosc —arbres, matolls...— i una caldera que bull al foc. Se sent el soroll típic del bosc a la mitjanit —algun grill, alguna granota...—. Entren tres BRUIXES, vestides amb molt de colorit i amb pentinats ben moderns. Les tres armen gresca i riuen al voltant de la caldera.)

BRUIXA 1. El gat, d'una manera molt estranya ha miolat.

BRUIXA 2. El mussol, tot antipàtic no ha fet cap udol.

BRUIXA 3. I com si estiguera constipat, el gripau no ens ha saludat.

BRUIXA 1. Alguna cosa sembla que passa!

BRUIXA 2. Potser passa alguna cosa?

BRUIXA 3. Realment alguna cosa passa!

(Ixen els FOLLETS i tots alhora diuen el següent embarbussament.)

FOLLETS. El País d'Arròs en Panses està ennuvolat.
Qui el desennuolarà?
El desennuolador que el desennuole,
bon desennuolador serà.

BRUIXES. *(Canten.)*

Plou i fa sol,
les bruixes es pentinen;
plou i fa sol,
les bruixes porten dol.

Però nosaltres no. Nosaltres som unes bruixes ben alegres i juganeres.

Fa vent i plou.
Si esternuda la bruixa,
—pebre i safrà—
ni plou ni se n'està.
A Arròs amb Panses
hi ha set tramuntanes.
A Arròs amb Panses
hi ha tres bruixes germanes.

(S'apaga el llum i queda a fosques l'escenari. Els FOLLETS s'emporten el decorat.)

ESCENA II

LES OMBRES

(Un focus de llum tènue torna a il·luminar l'escenari com a l'escena precedent. L'escena va buidant-se del decorat anterior. Els FOLLETS munten els elements de decoració necessaris per a representar l'espai. Som en una sala ben ampla del castell. Hi ha un silenci sepulcral. Al bell mig hi ha un faristol gran amb un llibre gruixut. Apareixen les OMBRES [personatges tots vestits de negre, amb capa, antifaç i guants negres]. En total són cinc. Una dirigeix l'acció i les altres obeeixen.)

OMBRA 1. Silenci!

OMBRA 2. Però si...

OMBRA 3. Però si...

OMBRA 4. Però si...

OMBRA 5. Però si...

OMBRA 1. He dit muts i a la feina!

OMBRA 2. Però si...

OMBRA 3. ... no...

OMBRA 4. ... hem dit...

OMBRA 5. ... res...

OMBRA 1. Això és el que vull!

OMBRA 2. Això...

OMBRA 3. ... és...

OMBRA 4. ... el que...

OMBRA 5. ... vol!

OMBRA 1. Agafeu amb cura el llibre tal com ens ha
ordenat la Cuca Fera.

OMBRA 2. El...

OMBRA 3. ... llibre...

OMBRA 4. ...hem...

OMBRA 5. ... d'agafar...

OMBRA 2. ... tal com...

OMBRA 3. ... ens...

OMBRA 4. ...ha ordenat

OMBRA 5. ... la Cuca Fera...

OMBRA 1. Fugim sense fer soroll! Xut! Xut!

OMBRA 2. Sense soroll, xut!

OMBRA 3. Sense soroll, xut!

OMBRA 4. Sense soroll, xut!

OMBRA 5. Sense soroll, xut!

(Es fa fosc.)

ESCENA III

LA PRINCESA I LA LLUNA

(Els FOLLETS tramoistes col·loquen el decorat de la cambra de la PRINCESA NEUS SOMNI DE CANESÚ. Ella guaita per la finestra tot mirant la LLUNA. La PRINCESA té un aire decandit i trist.)

LA PRINCESA NEUS SOMNI DE CANESÚ. Amiga lluna estic molt trista. Fa molts dies que va vindre el joglar Bonifaci i em digué coses ben boniques i ben grosses. Ja no ha tornat. Com si se l'haguera engolit la terra. Què li pot haver passat? He comptat els dies i les nits que falta. Són trenta. Què pot haver-lo retingut? Em jurà amor i em digué que l'endemà tornaria a veure'm amb un regalet. I fa trenta dies i les seues nits que l'espere com una bleda. No et pots fiar dels homes i menys dels artistes. De segur que ha buscat una altra princesa. Si no, què li pot haver succeït? Ai, Ai, Ai!

LA LLUNA. *(Des de darrere de la finestra.)* No desesperes, princesa Neus Somni de Canesú, hui tindràs una visita molt esperada, però no tot serà

alegria. Al regne estan passant coses terribles. Ja saps que sóc un testimoni de tot el que s'esdevé a la nit. Uns ulls que ho veuen tot, però que no poden contar res. Si no, deixaria de ser el testimoni silenciós en qui tots confien.

LA PRINCESA NEUS SOMNI DE CANESÚ. Una visita molt esperada, vols dir? Potser ell? Quins nervis! Però ara em preocupes amb això que dius. Coses terribles que afecten el País d'Arròs amb Panses. Com és possible?

LA LLUNA. Princesa, mals temps sembla que s'acosten. Algú vol apropiat-se els somnis, els desitjos i les esperances que tots guardem en el fons del nostre cor.

LA PRINCESA NEUS SOMNI DE CANESÚ. Lluna de tardor que tot ho veus a la nit. Com és possible que hi haja algú tan malvat com dius? Quines pretensions s'amaguen al darrere d'aquesta malfeta?

(Es posa a plorar la PRINCESA i es fa fosc.)